

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. С, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КР.Н.К.

при участието на секретаря Г.ЦВ.Г.Ш.
като разгледа докладваното от КР.Н.К. Гражданско дело № 20221110153735 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 357 от КТ вр. с чл. 124 от ГПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 206900/04.10.2022 г. на М. И. И., с ЕГН: *****, подадена чрез адв. Е. М., срещу „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: *****, „Поделение за ПП С“, с която се иска да бъде отменена заповед № Д-123/09.08.2022 г. на директора на ППП С при „БДЖ ПП“ ЕООД, връчена на 12.08.2022 г., с която на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“. Претендират се разноси.

В исковата молба се твърди, че ищцата работи по трудово правоотношение /ТПО/ при ответника въз основа на трудов договор като заема длъжността „кондуктор, спални и кушет вагони“, с място на работа – превозна служба С, звено „спални вагони“ към ППП С – при последно допълнително споразумение № ***/04.06.2021 г.

Със заповед № Д-123/09.08.2022 г. на директора на ППП С при „БДЖ ПП“ ЕООД, връчена на 12.08.2022 г. на ищцата било наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“. Според ищцата обаче заповедта била незаконосъобразна – доколкото наказанието било наложено неизпълнение на възложената работа по чл. 187, ал. 1, т. 3, предл. 1 и т. 10, предл. 1 – за неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други подзаконовни нормативни актове.

В тази връзка ищцата на първо място твърди, че не е извършила никакво нарушение на трудовата дисциплина и трудовите си задължения. Поддържа, че в заповедта били отразени фактически обстоятелства, които не отговаряли на истината – относно поведение на ищцата спрямо пътник в БВ № 8657 с

направление Пловдив Варна при пътуване на 20.06.2022 г. В тази връзка ищцата посочва, че на процесната дата пътник на име Надежда Михова се качила във влака със закупен билет за спален вагон и запазено място. Последното обаче било на най-горен ред, което не удовлетворило лицето. Независимо от това ищцата настанила пътника и снела данните му, а след това продължила с изпълнение на задълженията си. Лицето Надежда Михова обаче самоволно напуснало спалния вагон и отишло при служителя „началник влак“, пред когото се оплакало, че мястото в билета е дублирано. От своя страна служителят „началник влак“ не проверил дали тези твърдения отговарят на истината, нито се свързал с ищцата, а единствено въз основа на лъжливите твърдения на пътника издал бележка, в която удостоверил дублиране на места. Към последната обаче нямало никакви доказателства за това.

Поради това ищцата посочва, че нямало дублиращи се места. Дори това да било така обаче ищцата нямало как да носи вина за подобно обстоятелство, доколкото не е служител, ангажиран с продажбата на билети, а и физически няма как да насочва пътниците към закупуване на билети. Обръща се внимание, че въпреки констатираните противоречия между обясненията на ищцата по повод случая и твърденията в жалбата от пътника работодателят не положил никакви усилия да изясни случая, нито провел обща среща между двете с цел да установи „кой лъже“. В тази връзка и ищцата поддържа, че няма никакви вина за създалата се ситуация съответно за вмененото ѝ нарушение на трудовата дисциплина.

На последно място се излагат подробни доводи, че дори да се приеме, че ищцата е допуснала някакво нарушение на трудовата дисциплина, което подлежи на наказание, то в случая ѝ било наложено второто най-тежко наказание „предупреждение за уволнение“, което в никакъв случай не съответствало на тежестта на нарушението.

С тези аргументи се иска претенцията да бъде уважена. Представени са писмени доказателства: заповед № Д-123/09.08.2022 г. на директора на ППП С при „БДЖ ПП“ ЕООД и допълнително споразумение № ***/04.06.2021 г. */останалите писмени доказателства към исковата молба са нечетливи, но в четлив вид са приложени към отговора на същата/.*

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника „Поделение за ПП С“ при „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: ***** е депозиран писмен отговор чрез юрк. Д. Янев. Със същия искът изрично се оспорва. В тази връзка се признава, че страните са в трудово правоотношение като с процесната заповед на ищцата действително е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“. Поддържа се, че последната била законосъобразна и мотивирана. В тази връзка се излагат доводи, че ответникът провел проверка по случая предвид постъпила жалба от пътник Надежда Михова. От същата се установило, че ищцата не изпълнила задълженията си да съдейства на пътниците за настаняване по спални вагони. На пътника било заявено от ищцата, че спалното място е дублирано и му било предложено седящо място в първа класа. Същевременно обаче е от диаграмата за настаняване не ставало ясно кой е настанен на мястото на оплакалата се пътничка, нито защо същата

не била настанена в следващото купе, където всички спални места били свободни – съобразно същата диаграма.

Били изискани обяснения и от началник влака, поради което в обясненията на ищцата се констатирали противоречия. Именно непредприемането на действия от страна на ищцата да настане пътничката Михова в кабина 6, при наличието на свободни спални места, е нарушението, водещо до неизпълнение на възложената работа като кондуктор „спални и кушет вагони“. Излагат се подробни доводи и че наказанието било съответно по вид на тежестта на нарушението. С тези аргументи се иска искът да бъде отхвърлен. С отговора са представени писмени доказателства: обяснение от ищцата, жалба от Надежда Михова, електронен билет, диаграма спален вагон, контролен лист, становище по сигнал, бележка, искане за обяснение, обяснение от С. К., писмо от Надежда Михова.

В хода на делото е представена инструкция за началника на пътнически влак.

В съдебно заседание, проведено на 13.02.2024 г. процесуалният представител на ищеца по делото поддържа исковата молба и иска същата да бъде уважена. Счита, че основателността на иска се установявала от писмените доказателства по делото. Евентуално поддържа, че наказанието не било съответно по тежест на нарушението.

Ответната страна излага доводи за неоснователност на претенцията. Счита обжалваната заповед за мотивирана и законосъобразна. Евентуално счита, че ищцата нямала правен интерес от настоящото дело, доколкото от налагане на дисциплинарното наказание била изминала повече от една година, поради което и същото било заличено по закон.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Страните по делото не спорят, а и от представеното по делото допълнително споразумение № ***/04.06.2021 г. се установява, че М. И. И., с ЕГН: ***** работи по трудово правоотношение при ответника като заема длъжността „кондуктор, спални и кушет вагони“ в превозна служба С, звено „Спални вагони“ към „Поделение за ПП С“ при „БДЖ ПП“ ЕООД,

Със заповед № Д-123/09.08.2022 г., връчена на ищцата на 12.08.2022 г. лично, на М. И. И. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ – за нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, ал. 1, т. 3 предл. 1 от КТ – неизпълнение на възложената работа и по чл. 187, ал. 1, т. 10, предл. 1 и предл. посл. от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове или определени при възникването на трудовото правоотношение“. В мотивите към заповедта е изложена фактическата обстановка, обусловила налагане на наказанието, а именно: проведено разследване по жалба от 22.06.2022 г. от лицето Надежда Михова – пътник в БВ 8657 от Пловдив до Варна на 20.06.2022 г. в 00.04 минути относно дублиране на спални места и писмо от началника на ПС С до директора на ППП С.

В тази връзка в заповедта се твърди, на 20.06.2022 г. спалният вагон на БВ 8657 бил обслужван от ищцата като кондуктор. От своя страна пътникът Надежда Михова се качила от гара Пловдив, но при настаняването ѝ ищцата ѝ заявила, че спалното ѝ място е дублирано. Поради това ищцата предложила на пътника да пътува на седящо място в първа класа – за което пътникът имала документ от началник влак. Впоследствие обаче при проверка в системата за билето издаване не било установено наличието на дублиращи спални места. Нямало приложен и втори билет, който да удостовери дублирането.

Съгласно заповедта ищцата дала обяснения по случая, като твърдяла, че е настанила пътника Михова на мястото ѝ по билет, но последната след това самоволно напуснала спалния вагон. В изготвената от ищцата диаграма са вписани данните на пътника без поправка, като забележки липсвали и в контролния лист. Според заповедта обаче тези твърдения били в противоречие с притежавания от пътника документ за дублиране на места. От своя страна ищцата не дала обяснения кой реално е настанен на спалното място на пътника Михова и защо не ѝ е било предложено място в кабина № 6 на вагона, която е била празна.

По делото са приложени в пълнота обясненията на ищцата по случая – като същата твърди, че пътникът Михова имала закупен електронен билет, наличен само на телефона ѝ, като именно от там ищцата взела данните ѝ да ги впише в диаграмата. След това ищцата завела пътника до мястото ѝ по билет, което било най-горното легло. Това според ищцата вероятно не харесало на пътника. Ищцата поддържа, че след като е настанила пътника, лицето Надежда Михова без нейно знание напуснала вагона и явно отишла при началника на влака за рекламация. Ищцата обаче не била уведомена за това, нито била наясно какви са оплакванията на пътника. Поради това ищцата поискала „очна ставка“.

Видно от жалба от 22.06.2022 г. от Н.М.М., с ЕГН: ***** същата твърди, че предварително си закупила билет № ***** от електронната система на БДЖ за БВ 8657 за пътуване в 00.04 часа на 20.06.2022 г. със запазено спално място. При качване на влака обаче ѝ било съобщено, че мястото е дублирано и там вече бил настанен по-рано качил се пътник. От своя страна спалният вагон бил запълнен изцяло, поради което на пътничката било предложено седящо място в първа класа. Последната се съгласила на този вариант предвид късния час и липсата на алтернатива, но изразява силно възмущение от преживяното неудобство – да пътува седнала часове наред през нощта в общо купе с други хора, вместо на заплатено от нея на по-висока цена удобно спално място, където да се наспи и отпочине. От своя страна пътничката чула от други пътници, че нейният случай не бил единствен.

От представен електронен билет № *****/11.06.2022 г. се установява, че Надежда Михова имала билет за БВ 8657 за пътуване в 00.04 часа на 20.06.2022 г. от Пловдив за Варна – спален вагон 2 клас, вагон № 38, място 53 /добавка от 10.15 лева за спален вагон/.

От документ на л. 31 от делото /вероятно т.нар. „диаграма“/ за спален

вагон № 38 от 19.06.2022 г. за БВ 8657 е видно, че в кабина № 5 на място 53 е настанен пътник Надежда Михова с билет под № *****, като са вписани и първите шест цифри от ЕГН, а именно 860820. Тук следва да се отбележи, че т.нар. диаграма е представена в крайно нечетлив вид – като от копието не става ясно с какво пишешо средство е била изготвена /химикал, молив или друго/. Така или иначе предвид липсата на редове при места 41 и 73 може да се предположи, че са правени корекции. В приложения контролен лист е отразено, че лицето се е качило от гара Пловдив.

По делото е приложена бележка, изготвена „на ръка“ от началник влак К. от 20.06.2022 г. за БВ 8657 – за електронен билет № *****/11.06.2022 г. със съдържание: „дублиране на спално място, неизползвано от пътника“.

В писмо за искане на обяснения от 22.07.2022 г. до началник влак С. К. е отразено, че по повод процесния случай, същият вече е дал обяснения от 28.06.2022 г. /неприложени по делото/ като тогава заявил, че на 20.06.2022 г. имало 3 дублирани места в спалния вагон. Поради това му се искат обяснения дали съобразно задълженията в чл. 26 от Инструкция за началник пътнически влак действително е извършил проверка с кондуктор Юлиана Георгиева за реално дублиране на места и с кои билети са пътниците с дублирани места. По повод това писмо са приложени обяснения от лицето С. К. от 26.07.2022 г. В обясненията си последният твърди, че бил уведомен за дублирането на местата от кондуктор Юлиана Георгиева и провел разговор по телефона с ищцата /означена като кондуктор спални вагони/, която му заявила, че има такова дублиране. Лицето С. К. твърди, че проверило диаграмата и установило вписани пътници заплатили спалната кабина „незнайно защо“. За да не се създавал конфликт предложил на пътници да пътуват в първа класа.

Видно от Инструкция за началник пътнически влак чл. 26 предвижда, че началникът на пътнически влак извършва *обща проверка* на документите на пътниците в спалния вагон задължително с влаковия кондуктор, обслужващ тази част на влака. При проверката се съпоставя броя на пътниците, снабдени с документ за пътуване с броя налични билети за резервация на спално или кушет място.

С писмо от началник на ПС С Георги Кочев до директора на ППП С е предложено ищцата да бъде наказана със „забележка“. В мотивите на писмото се твърди, че от обясненията на ищцата не ставало ясно кой е настанен на място 53 в кабина 5 на спалния вагон, нито защо на пътника Михова не било предложено място в изцяло свободната кабина 6. Вписано е че пътникът Михова имала документ за дублиране на място, но не ставало ясно кои са двата дублиращи реално билети, защото втори съвпадащ билет нямало приложен. От електронната система на дружеството не се установявало дублиране.

На последно място по делото е приложено и писмено изложение от лицето Н.М.М., поискано, изготвено и депозирано именно във връзка с настоящото производство /депозирано в БДЖ на 15.11.2022 г./ - което обстоятелство се сочи и в самото изложение. В същото пътникът поддържа изложеното в жалбата си като разказва по подробно ситуацията около

процесното пътуване. Допълва спрямо жалбата си, че първоначално ищцата е опитала да настани пътничката на място 41. След като била настанена последната си легнала, но впоследствие след около 10 минути се появил пътникът закупил това място и вдигнал скандал. Поради това и пътникът Михова била помолена да напусне спалното място и окончателно изпратена в седящ вагон първи клас.

Относно бележката „на ръка на хартия“ от началник влака пътничката посочва, че доколкото билетът ѝ бил електронен и не бил разпечатан на хартиен носител фактът на наличие на дублиращи места бил отразен на отделен лист с подпис на началник влак.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание по чл. 357, ал. 1 от Кодекса на труда.

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника към момента на налагане на наказанието, както и налагане на оспореното наказание.

От своя страна ответникът работодател следва да установи, че дисциплинарното производство е проведено съгласно изискванията на закона, при спазване на всички императивни правни норми, съблюдаването на които е необходимо за законосъобразното налагане на наказание, че наказанието е наложено за действително извършено от служителя дисциплинарно нарушение и че съответства на тежестта на това нарушение.

По допустимостта:

Настоящият състав намира предявения иск за допустим. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ искът за отмяна на дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ се предявява в двумесечен срок. Съгласно ал. 2 на същия законов текст срокът тече от деня, в който на работника или служителя е била връчена съответната заповед.

Посоченият двумесечен срок е давностен, а не преклузивен. В тази връзка и въпросът дали същият е спазен подлежи на преценка при разглеждане на спора по същество и то само при направено изрично възражение от ответника – по арг. от чл. 120 от ЗЗД /така Определение № 667/05.08.2019 г. по в.ч.гр.д. № ***/2019 г. на Пернишкия ОС/.

На следващо място съдът намира, че тук следва да обсъди и възражението на ответника за липса на правен интерес от иска към момента на приключване на устните състезания по делото /13.02.2024 г./, доколкото наказанието било заличено след изтичане на една година от налагането му.

По този въпрос е налице съдебна практика, съгласно която при наличие на спор за законосъобразност на наложено дисциплинарно наказание за наказания работник или служител е налице правен интерес от оспорване на дисциплинарното наказание по съдебен ред. Специално за дисциплинарите наказания „забележка“ и „предупреждение за уволнение“ следва да се

отбележи, че те са дисциплинарни наказания с морално съдържание. Поради това практическото значение на отмяната им като незаконосъобразни от съда дори и в хипотеза след прекратяване на трудовото правоотношение е преди всичко морална. Подобно е положението и със заличаването на дисциплинарното уволнение – съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2, предл. 2 от КТ заличаването на дисциплинарното уволнение не е основание за възстановяване на работника или служителя на предишната му работа. Т.е. законодателят отдава значение и на моралното съдържание на дисциплинарното наказание, поради което не се отрича правния интерес на наказания работник и служител да иска отмяната му като незаконосъобразно дори в случаите, когато отмяната има само морално значение /така определение № 100/20.01.2014 г. по гр.д. № 3722/2013 г. на ВКС, 3-то г.о./.

Предвид така установената практика настоящият състав намира, че искът се явява допустим, като ищцата има правен интерес от същия дори наказанието да е вече заличено. Това е така, доколкото от една страна отмяната на наказанието и заличаването му имат различни правни последици – при отмяна на дисциплинарното наказание се счита, че такова не е било налагано и работникът има „чисто“ трудово досие. При заличаването му последиците настъпват „за напред“, а самото заличаване не е пречка при последващо нарушение на трудовата дисциплина наличието на предходно наказание да бъде отчетено като отегчаващо обстоятелството. Поради това и за работника не е без значение дали наказанието е отменено или заличено. От друга страна, както се отбелязва и по-горе преценката за законната на наказанието има силно изразен морален характер.

По основателността:

Както се посочи и по-горе съгласно чл. 358, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 1 от КТ наложеното наказание „предупреждение за уволнение“ подлежи на оспорване с иск пред съда в двумесечен срок от връчване на заповедта. В тази връзка и в настоящия случай заповед № Д-123/09.08.2022 г. е връчена на ищцата лично на 12.08.2022 г. Исковата молба е подадена на 04.10.2022 г., поради което и срокът е **спазен**.

Предвид наведените от страните доводи съдът намира, че следва да обсъди на първо място съдържанието на процесната заповед. При преглед на същата на не може да се установи за какво точно нарушение е наказана ищцата – дали защото не е насочила пътника Михова към свободно спално място, а към седящо такова или защото не е установила и отбелязала по надлежен ред дублиране на мястото ѝ. Такава яснота ответникът работодател внася едва с отговора на исковата си молба като твърди, че ищцата е наказана, доколкото независимо от наличието или липсата на дублиращи места, е следвало да настани пътника на друго свободное място – в случая в кабина 6. Уточняване основанието за уволнение едва с отговора на исковата молба обаче се явява недопустимо.

На следващо място от събраните по делото писмени доказателства се установиха съществени противоречия – досежно изложеното в жалбата на пътника Михова обусловило наказанието на ищцата. Това е така, доколкото

на първо място ответникът твърди, че дублиране на места в спалния вагон не е било налице съгласно електронната справка в системата за билетоиздаване. Такова дублиране реално не е било надлежно удостоверено от началник влак – доколкото не е посочено кои са двата дублиращи билета. Тук следва да се отбележи, че началник влака лицето К. също не е изпълнило надлежно задълженията си – доколкото не е извършило проверката на пътниците в спалния вагон съвместно с кондуктора на същия /ищцата/ - както му е предписано в чл. 26 от приложената по делото инструкция. Освен това лицето К. не е вписало и кои са двата дублиращи билета. Именно за това на същия са изискани обяснения, но в тях отговор на поставения въпрос в този смисъл от работодателя не е даден. Въпреки това обясненията на началник влака, които също са противоречиви и очевидно непълни са кредитирани от работодателя, докато тези на ищцата не са възприети.

Следва да се отбележи в тази връзка, че ищцата твърди надлежно настаняване на пътника Михова в спален вагон в кабина 5 на място 53, поради което липсва основание за ищцата да предлага на пътника впоследствие друго място в празна кабина /още повече, че хипотетично тези празни места също е могло да бъдат заети от качили се след гара Пловдив пътници/. В т.нар. диаграма на вагона данните за билет, имена и и дата на раждане на пътника Михова също са надлежно вписани за място 53, поради което липсва обяснение как ако пътничката не е била настанена на това място и не е предоставила на кондуктора билета си ищцата е могла да снее и впише данните в документа.

В случая съдът намира за нужно да отбележи, че злоумишлени действия от страна на ищцата не се установиха по делото – като не се установи същата да е настанявала в спален вагон лица без билети или без запазени места. В тази връзка следва да се отбележи, че такива обстоятелства не бяха доказани като по делото ответникът не е ангажирал показанията на другите ангажирани през процесното пътуване лица – К. и Юлияна Георгиева.

Само за пълнота съдът следва да уточни, че няма как да се кредитират „допълненията“ спрямо жалбата, дадени от лицето Михова в допълнително писмено изложение. Това е така, доколкото такова писмено излагане на „свидетелски показания“ поначало не е допустимо от ГПК най-малкото, доколкото за изнасяне на неверни твърдения не се носи наказателна отговорност. В случая обаче въпросното изложение е съставено именно за целите на настоящия процес – като дори е вписана исковата молба и е уточнено, че лицето Михова ги дава именно „заради делото“. Това съдът също намира за недопустимо като не става ясно и дали лицето Михова е чела исковата молба съответно „фактически допълнила“ жалбата си с нови и до момента неизвестни обстоятелства именно с оглед доводите на ищцата.

На последно място съдът намира, че дори да се приеме извършено някакво нарушение от страна на ищцата, то същото не може да се приеме, че съответства на тежестта на наказанието. Довод в този смисъл е и писмото от прекия ръководител на свидетелката до началник ППП С, където се предлага ищцата да бъде наказана със „забележка“. Без установени допълнителни и различни обстоятелства и без други доводи от фактическа страна, извън тези

в писмото, обаче ищцата е наказана с „предупреждение за уволнение“.

Предвид всичко гореизложено съдът намира иска за основателен и като такъв следва да бъде уважен.

По исканията за разноси на страните:

Разноси в настоящото производство претендират и двете страни, но предвид изхода на делото такива се дължат само на ищцата.

Същата претендира разноси за адвокат от 300 лева /съгласно списък по чл. 80 от ГПК към исковата молба/, които са действително извършени, видно от договор за правна защита и съдействие /л. 14 от делото/. Възражение за прекомерност на същите от ответника не е въведено /видно от протокола от о.с.з./. Предвид изхода на делото разноските следва да бъдат присъдени изцяло.

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати и разноси в полза на съда – за държавна такса от 60 лева /доколкото настоящият иск следва да се приеме за неocenяем/.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по иск на М. И. И., с ЕГН: ***** и адрес: гр. Б, ул. С № 1 против „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: *****, „Поделение за ПП С“ /ППП С/ и адрес: гр. С, ул. 3 № 1, **заповед № Д-123/09.08.2022 г.** на директора на ППП С при „БДЖ ПП“ ЕООД, връчена на 12.08.2022 г., с която на ищцата М. И. И. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: *****, „Поделение за ПП С“ и адрес: гр. С, ул. 3 № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на М. И. И., с ЕГН: ***** и адрес: гр. Б, ул. С № 1, сумата от общо **300 лева** адвокатско възнаграждение в настоящото производство по гр.д. № 53735/2022 г. на СРС.

ОСЪЖДА „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: *****, „Поделение за ПП С“ и адрес: гр. С, ул. 3 № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК по сметка на Софийски РС сумата от **60 лева** за държавна такса.

УКАЗВА на „БДЖ ПП“ ЕООД, ЕИК: *****, „Поделение за ПП С“ да внесе възложените в негова тежест разноси по сметка на съда, в **едноседмичен срок**, считано от влизане на решението в сила, **КАТО ГО ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че в противен случай съдът ще издаде служебно изпълнителен лист вкл. за сумата от 5 лева за издаване на листа и ще пристъпи към принудително събиране на вземанията.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок, считано от датата на връчването му.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____